

Se, uppå himlen hwad blodröda strimmor!
 Se, huru färga de morgonens dimmor!
 Hör ifrån lägan de flagande orden,
 Nöden sitt sista farväl bjuder jorden.
 Se, utur eldströmmen bärgar sig anden;
 Flyger förklarad till himmelska landen.

Dödsqwade

öfwer

De wid Lilla Ersta olyckligen
 innebrännande

jämte

en föregående Kort Beskrifning
 om sjelfwa Eldswådan och
 dess följder.

SEDERSTRÖM,
 Tryckt hos J. Hörberg, 1826.

Kort beskrifning om Elds- wådan wid Lilla Ersta.

Lisdagen d. 7 Februari 1826 kl. 6 på morgonen gafs med larmskott och wanliga flåmstlag tillkänna, att wådelid yppats å Södermalm. Det antända stället war en trådbyggnad belågen wid Ersta backe, som beboddes af trädgårdsmästaren N. P. Sqwist med hustru och två barn. Byggningen som blott bestod af ett rum och föf nedbrann alldeles, och wid gräfsningen i gruset, sedan elden war släckt, befanns mannen och hustrun tillika med de två barnen innbrånnde.

Wid den anställda besigtningen inhämtades att elden troligen kommit lös i det rum der trädgårdsmästaren med hustru och barn legat. Midt på golfwet i nämnde rum war en öppning, förorsakad af elden, till en längd af 3 alnar och bredd

af omkring 1 och en half aln. Man tror sig här af kunna sluta, att en eldbrasa varit antänd på det ställe å golfvet, der denna öppning finnes, hålst underlaget åfwen war uppbrändt. Trädgårdsmästarens hustruns döda kropp låg närmast fönstret, afklädd i blotta linnet. Hennes hufvud war alldeles borta, och blott några benstårswor deraf återfunnos. Mannen låg bredwid, närmare den omtalade öppningen. Han war påklädd. Venstra sidan, som war wänd emot det ställe, der öppningen i golfvet syntes, war nästan alldeles uppbränd. Högra sidan deremot war icke särdeles skadad och på benet funnos både strumpa och stöfwel. En repstump af ett lillfingers tjocklek fanns twen-ne slag mycket hårdt lindat om hans hals, med knut på höger sida och afbränd i ändan: åfwen wore ett lakan och en blårändig trasa bundne öfwer hans hufvud. Den besigtigande läkaren förmodade att mannen sielf hängt sig och sedermera blifwit bränd, samt att om hustrun, som war hafwande med ett foster i tredje månaden och på hwilken hufvudet alldeles saknades, ej kan bestämt sägas, det henne före

döden blifwit något yttre wäld tillfogad. Den allmänna tankan om denna outredda händelse är likwäl, att en stor illgärning här blifwit förorswad, hålst inga anledningar finnas att tro Trädgårdsmästaren Qwist hafwa hwarken uti wansinnighet eller uti någon förtwislad sinnesförfattning sielf hafwa förorsakat sig, sin hustru och sina barn döden.

D ö d s q w å d e.

Se uppå himlen hwad blodröda strimmor!
 Se, huru färga de morgonens dimmor!
 Klockan hörð klämta, och larmtrumman
 röres

Det uppå gatorna skriles och föres
 Watten och sprutor. Fort, skynden er
 bröder!

Elddraken rasar förfärligt på Göder.

Se hur' den fattiges hus han förtår:
 Allt har han slukat, omåttlig han är.
 Hwad som med möda och slit blifwit sparar
 Nedan han har som sitt byte förklarar.
 Hu! se hur sofswande barnen han mördar!
 Oskulden sielf ej wäldswerkaren wördar.

Hvem förde honom till fattigmans bo?
 Hvem låt ej oskulden sofwa i ro?
 Syd denna gåta, rättfärdiga himmel!
 Fritt uti werldenes brofiga hwimmel
 Brottsslingen må sina nidingswerk dölja;
 Samwetets huggormar honom dock följa.

Ej will jag på dig olycklige far
 Kasta den stenen, att dödat du har
 Maka och barn och mordbrännt din hydda.
 Hållre jag will dig från misstankar skydda.
 Kanske dock wansinnets furier ledde
 Dig, att din sång du i lågan beredde.

Hwarje ogärning ett utsäde är,
 Nyssliga frukter den slutligen bär.
 We den som utsår! We den som får skörda!
 Må wi de himmelska lagarne wörda,
 Att icke afgrunden seger må winna,
 Utan i striden sin undergång finna!